

OKRESNÁ PROKURATÚRA ČADCA
ul. 17. novembra 1567, 022 01 Čadca

Číslo: Pv 178/25/5502-27
EEČ: 2-37-258-2026

Čadca 25.03.2026

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Čadca

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie
mladistvý

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona
- štádium: dokonaný trestný čin
- forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci
- účastníctvo: bez účastníctva

na tom skutkovom základe, že:

dňa 28.01.2025 v poobedných hodinách v izbe hotela XXXXX v obci XXXXX, okr. Čadca počas lyžiarskeho výcviku potom ako najskôr uviedol, že sa zabije, zoberie si život, vyskočí z okna, sa vyhrážal minimálne dvom spolubývajúcim žiakom XXXXX a XXXXX opakovane presne nezistený počet krát, že ich zabije a tiež uviedol, že ich v spánku podreže, ktoré vyhrážky vzbudili u XXXXX strach, z dôvodu ktorého mal problém v noci spať,

Okresnému úradu v Čadci, odboru všeobecnej vnútornej správy,

pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek

1 písmeno d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších zmien a predpisov.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka Oddelenia železničnej polície PZ Žilina pod sp. zn. XXXXX zo dňa 26.03.2025 bolo podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie ml. XXXXX, nar. XXXXX, trvale bytom XXXXX XXXXX, okres XXXXX pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. e/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a § 122 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 28.01.2025 v poobedných hodinách v obci XXXXX okr. Čadca v presne nezistenej ubytovacej izbe hotela XXXXX s adresou XXXXX v ktorom bol obvinený ubytovaný so spolužiakmi 9.B triedy a žiakmi 8. ročníka Základnej školy XXXXX v obci XXXXX v rámci lyžiarskeho výcviku, sa verejne, pred tromi mladistvými osobami slovne vyhrážal smrťou a zabitím minimálne dvom spolubývajúcim a to XXXXX a XXXXX a to tak, že použil slovné výrazy „zabijem ťa“, potom ako ho spolubývajúci napomínali, aby sa správal slušne a nepoužíval vulgárne výrazy na izbe, následne neskôr na lyžiarskom svahu mal XXXXX, ktorý mu chcel pomôcť pri lyžovaní povedať: „keby som mal pri sebe ten nôž, tak ťa dopichám!“ a týmto konaním vzbudil u svojho spolubývajúceho mladistvého XXXXX dôvodnú obavu o svoj život a zdravie, v dôsledku čoho nespal celú noc a tiež obvinený svojím konaním vyvolal strach spolubývajúcemu mladistvému XXXXX.

Následne bola zmenená právna kvalifikácia a skutok bol kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona.

Po skončení skráteného vyšetovania bol podľa § 209 odsek 1 Trestného poriadku predložený Okresnej prokuratúre Čadca vyšetrovací spis pod XXXXX spolu s konečným návrhom.

Po vznesení obvinenia bol ustálený nasledovný skutkový stav:

Obvinený XXXXX po zákonom poučení k veci uviedol, že v januári 2025 bol na lyžiarskom výcviku zo školy. Bol ubytovaný so XXXXX, XXXXX a nakoniec aj so spolužiakom XXXXX. Prvý deň boli väčšinu času na izbe, boli aj na svahu, nechali ich zjazdiť len taký menší kopec, aby zistili do ktorej skupiny ich zaradiť. Jeho zaradili do pokročilej skupiny, keďže rok predtým už bol na lyžiarskom. XXXXX skončil ako úplný nováčik a XXXXX išiel do vyššej skupiny ako XXXXX, ale nižšej ako on. XXXXX sa spolužiaci smiali, lebo často padal. Na výcvik si vzal so sebou jeden multifunkčný nožík na úpravu lyží a druhý, čo mal so sebou, tak si nechcel brať, zabudol, že ho mal v bunde. Tento nožík brával na huby a prechádzky v prírode. Tieto nožíky odovzdal učiteľke XXXXX, ktorá prišla za ním do izby s tým, že počula, že má nejaké nožíky pri sebe. Medzi spolužiakmi bola rivalita, zachytil nejaké posmešky, ktoré boli adresované menej zdatným lyžiarom. Väčšinou sa posmievali spolužiaci prevažne XXXXX, ale aj jemu. Posmievali sa mu, mali ironické poznámky a poukazovali na určité udalosti z minulosti, kedy sa pošmykol a spadol pri futbale, že mal špeciálnu fľašu na pitie. Tiež si ho doberali kvôli jednej dievčine, že je do nej a ona ho nechce. Posteľ na ktorej spal škripala a zle sa mu na nej spalo. Mesiac predtým mu zomrel dedko. Všetko toto vnímal negatívne, bol smutný a nešťastný,

hromadil sa v ňom tlak a na výcviku sa tento tlak vyhrotil aj vďaka tým posmeškom, až na izbe vybuchol a povedal spolubývajúcim, že sa zabije, že si zoberie život, že vyskočí z okna a tiež povedal v tom vytržení, že zabije aj ich, ale bližšie slová si nepamätá. Povedal im niečo také, že im ublíži, ale nemyslel to tak, nemyslel to vážne, len vykrikol, aby zastavil ich správanie voči jeho osobe. Hneď na to mal výčitky svedomia a ospravedlnil sa im. XXXXX to prijal, ale XXXXX sa tváril, ako keby to ani nepovedal. V živote by im neublížil, veď sú kamaráti. Mrzí ho, že to všetci zobrali tak vážne. Na druhý deň lyžovali aj ráno, aj poobede a večer už bol unavený, padal na zem, pomáhala mu učiteľka. Asi v stredu za ním prišla učiteľka XXXXX a pýtala sa ho, čo sa stalo na izbe. Počas štúdia na základnej škole mal asistentku, ktorá mu pomáhala kvôli disgrafii a dislexii a kvôli tomu si ho doberali spolužiaci a počas celého štúdia na škole ho nechcel kolektív triedy prijať. Mal len zopár kamarátov, a to z nižšieho ročníka. XXXXX bol k nemu vždy ironický, povýšenecký, aj mu podal ruku, ale nikdy nezískal jeho priazeň.

Svedok XXXXX po zákonom poučení k veci uviedol, že boli na lyžiarskom výcviku v XXXXX v hoteli XXXXX od pondelka až do piatku. XXXXX nechcel byť s ním na izbe, hoci boli spolužiaci nikdy sa spolu moc nebavili. V utorok večer sa rozprávali na izbe, kde bol v tom čase XXXXX, XXXXX a XXXXX, ktorý väčšinou chodil preč z izby. Už si presne nepamätá, o čom sa rozprávali, ale XXXXX im začal hovoriť, že ich zabije, bol vytočený, ale nekričal. Keď to hovoril, díval sa na neho a aj na XXXXX a zopakoval to viac razy. Povedali mu, že je to vážna vec, že až to nehovorí. XXXXX potom hovoril, že sa zabije on sám, že vyskočí z okna. Ešte použil slová, že ich v spánku podreže, že keby mal ten nožík pri sebe, tak ich v spánku podreže. Asi v pondelok sa XXXXX rozprával s nejakým chlapcom, pričom počul, že sa bavia o tom, že by mal mať pri sebe rozkladací multifunkčný nožík. Toto nahlásil učiteľke, nakoľko takého veci by nemali mať pri sebe. V utorok toto konanie XXXXX potom uzavreli, nakoľko všetci chceli ísť spať, no on v noci spať nemohol, bol z toho unavený, potom išli na vlek. Cez obednú prestávku na izbe Jurajovi rozprával, ako môže zlepšiť lyžovanie, on to moc nechcel počúvať. Počas následnej vychádzky povedal učiteľke ako sa im XXXXX v utorok vyhrážal a že mu chcel pomôcť s lyžovaním a on bol pri tom nejaký agresívny. Potom to riešili učiteľky a XXXXX odišiel domov. Nikomu inému iba učiteľke a svojej mame o tom nehovoril. V tú noc on nespál preto, že mal strach, keďže XXXXX im povedal, že ich v spánku podreže. Keď sa im XXXXX vyhrážal, tak sedel, rozprával, sem tam sa prešiel po izbe k balkónovým dverám a späť. Sem-tam gestikuloval rukami. Juraja nikdy nešikanoval, nebil fyzicky, skôr sa snažil byť s ním kamarát. Jurajovi sa nespál a o inom nevie, tiež nevie o žiadnom incidente, ktorý by sa mal stať predtým. Nepovedal mu, že smrdí, len povedal pani učiteľke, že má zlú hygienu, že museli stále vetrať a bola tam zima, a že ak by sa dalo, že by chcel byť na inej izbe.

Poškodená XXXXX k veci po zákonom poučení uviedla, že pracuje na ZŠ v družine ako vychovávateľka. Syn XXXXX jej v stredu volal z lyžiarskeho výcviku a povedal jej, že sa necíti príjemne po psychickej stránke sa bojí, že sa mu mal vyhrážať XXXXX. Povedala mu, že nech to povie pani učiteľke. Potom volala kolegyni XXXXX a opýtala sa jej čo sa tam deje a táto jej potom povedala, že po XXXXX si už prišli rodičia. Svedkyňa uviedla, že rok predtým, bol tiež lyžiarsky výcvik, na ktorom boli aj jej syn, aj XXXXX na jednej izbe a že stále vetrali. Chcela by, aby sa táto vec uzavrela a nesúhlasí s trestným stíhaním XXXXX. Podľa nej to bola zhoda náhod, zbytočne sa to vyeskalovalo. Poškodená sa s nárokom na náhradu škody nepripojila

k trestnému konaniu.

Svedok XXXXX po zákonom poučení k veci uviedol, že skutok si moc nepamätá. Boli na lyžiarskom výcviku v obci XXXXX v hoteli XXXXX v januári 2025. Na izbe bol s XXXXX, XXXXX, XXXXX. V utorok toho týždňa XXXXX mal na izbe také reči, že si ublíži, že skočí z balkóna alebo pod auto. Potom začalo vyhrážanie, ako keby taká nenávisť voči ľuďom čo boli na chate na lyžiarskom, že ublíži niekomu, čo povedal s pokojným hlasom. Hlavne keď ho niekto nahneval, hovoril, že im ublíži alebo ich podreže, v tom čase väčšinou chodil iba po izbe. Toto adresoval jemu, XXXXX, XXXXX, ktorý tam ale väčšinou nebol. Snažil sa mu vysvetliť, že nech si uvedomí čo hovorí. Snažil sa ho uklidniť a vyhovoriť mu to. Potom povedal XXXXX, že to nahlási učiteľkám. XXXXX vybuchol z ničoho nič. Jediné, čo si pamätá, že sa mu páčilo nejaké dievča, ona ho odmietla, bol smutný, chcel byť sám, izoloval sa. Po chate sa to rozkríklo, že sa mu páči nejaké dievča, ktoré ho odmietlo. XXXXX mu tiež povedal, že mu XXXXX povedal, že smrdí a že s ním nechce spať na izbe. Z XXXXX až taký strach nemal, on má taký svojský humor, myslí si, že by to určite nebol schopný spraviť. Myslí si, že to bol výbuch emócií spôsobený tým, že mu v rodine zomrel dedko a dievča ho odmietlo. V ten večer zaspal v pohode, nebudil sa. Jeho kamarátstvo s XXXXX to nijako nenarušilo.

Poškodená XXXXX po zákonom poučení k veci uviedla, že so synom telefonovala počas lyžiarskeho výcviku v stredu alebo vo štvrtok, pričom jej o incidente nič neuviedol. Dozvedela sa to až od učiteliek. Pracuje na škole ako upratovačka. Na synovi si nevšimla žiadne zmeny v správaní. Myslí si, že keby syn mal z XXXXX strach, tak by sa s ním teraz nestretával. Ona by trestné oznámenie nepodávala, nesúhlasí s trestným stíhaním XXXXX žiadna škoda im nevznikla.

Svedok XXXXX po zákonom poučení k veci uviedol, že si toho ku skutku moc nepamätá, ale podľa neho to nebolo vyhrážanie, bolo to skôr zo srandy. Bol ubytovaný so XXXXX, XXXXX a XXXXX. V tom čase, keď sa mal incident stať, bol na izbe, ale akurát zaspával a nevenoval tomu pozornosť, preto si to už nepamätá. Nevie uviesť aké slová obvinený použil. XXXXX moc nepozná, je skôr tichý. Nemá z neho strach.

Svedok XXXXX st. po zákonom poučení k veci uviedol, že je otcom obvineného. Bývajú v spoločnej domácnosti s manželkou a ďalšími dvoma deťmi. XXXXX nie je problémové dieťa, pomáha v domácnosti a pri starostlivosti o mladších súrodencov. So súrodencami nemal nikdy žiaden konflikt, je starostlivý a zodpovedný. Je pravdou, že trpí dislexiou a disgrafiou, v dôsledku čoho mal v 4. a 5. ročníku asistentku. Je trochu uzatvorený do seba, ťažšie zapadá do kolektívu, spolužiaci ho berú inak kvôli jeho diagnóze. V minulosti bola kvôli diagnóze potrebná návšteva u psychológa, čo odhalili jeho spolužiaci tak, že mu pozerali do žiackej knižky, kde mal razítka od psychológa a odvtedy sa mu posmievali. Veľakrát keď prišiel XXXXX zo školy, nebol v poriadku psychicky. Vedel, že sa mu posmievali, pričom toto riešili s triednymi učiteľkami, ale zakaždým sa to tieto snažili utuľtať, alebo túto šikanu nedostatočne riešili. Syn sa na lyžiarsky výcvik tešil, bol rád, že s ním ide kamarát XXXXX a XXXXX. S manželkou boli prekvapení, keď im v stredu telefonovala pani učiteľka, aby si prišli pre syna, že hrubo porušil školský poriadok. Až potom, keď prišli do XXXXX, tak im učiteľky povedali, čo sa stalo. XXXXX veľmi ťažko prijal to, že musel ísť domov, ani nechápal kvôli čomu. Bol smutný a trápilo ho, čo sa stalo,

mal výčitky svedomia. Hneď na druhý deň išli za XXXXX, psychologičkou, ku ktorej pravidelne chodili až do mája 2025. Svedok tiež uviedol, že z určitou vierou povedať, že syn by nebol schopný nikomu ublížiť, nie je agresívny, konfliktom sa vyhýba, 6 rokov chce byť záchranár, a preto ide na zdravotnú školu.

Základná škola XXXXX, XXXXX k XXXXX uviedla, že v lavici sedí sám, pretože potrebuje okolo seba viac voľného priestoru, kam by si mohol vykladať učebnice. Nie vždy si stihne všetko potrebné nachystať cez prestávku na vyučovaciu hodinu, a preto to robí aj na začiatku hodiny. Na hodinách sa nevie vždy sústrediť, vie sa zahľadieť a vtedy si nepíše potrebné učivo a treba ho napomenúť oslovením. Niekedy učivu nerozumie, ale napriek tomu nemá problém sa hlásiť, rád chodí k tabuli. Jeho ústny prejav je lepší ako písomný. Dost' často si v prvom štvrtroku zabúdal domáce úlohy, pričom po napomenutí triednym učiteľom v druhej časti polroka sa to zlepšilo. Žiak sa javí ako dvojkár a veci, o ktoré má záujem ovláda veľmi dobre. Na hodinách nevyrušuje. Keď však nemá náladu, vie sa veľmi nepekne pozrieť. V škole má málo absencií a tieto má ospravedlnené so zdravotných dôvodov. Rodičovských združení sa zúčastňuje mama. Triedne učiteľka sa vyjadрила, že trieda je na neho zvyknutá a berú ho takého, aký je.

Z oznámenia o výsledku prešetrenia sťažnosti zo dňa 22.05.2025 vyplýva, že Štátna školská inšpekcia prešetrením sťažnosti zistila, že je opodstatnená. Z prešetrenia vyplynulo, že v triede boli konflikty, negatívne prejavy v správaní sa spolužiakov voči XXXXX a že niektorí žiaci mali skreslené predstavy o sile vplyvu prvkov šikanózneho správania na iných. Škola vo vzťahu k eliminácii negatívnych prejavov v správaní sa žiakov v 9. B triede robila opatrenia, ale nie dôsledne a preventívne. V dostatočnej miere nereagovala na signály indikujúce negatívne prejavy v správaní sa žiakov 9. B triedy a narušenie vzťahov v kolektíve, na ktoré poukazovali výsledky dotazníkov administrovaných školou a Centrom poradenstva a prevencie. Odporúčania odborného poradenského zariadenia neakceptovala v plnej miere. Neriešenie sťažností podateľov vo veci šikanovania nebolo možné dostupnými prostriedkami kontroly zistiť skutočný stav. Štátnej školskej inšpekcii vyplynulo, že žiadna písomná sťažnosť škole v uvedenej veci podaná nebola. Riaditeľke školy bola uložená povinnosť prijať opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov.

Z psychologického vyšetrenia zo dňa 04.02.2025 psychologičkou XXXXX vyplýva, že nález psychologického vyšetrenia XXXXX aktuálne poukazuje na osobnosť vo vývoji, adolescentnú, dlhodobo zraňovanú v interpersonálnej interakcii rovesníkmi v triednom kolektíve. Nález poukazuje na výrazný stres v interpersonálnej oblasti spojený so zážitkami agresie voči nemu, dôsledkom čoho je postupné stiahnutie sa z interpersonálnej interakcie, prechod do pasívneho interpersonálneho postoja, ktorý má plniť funkciu ochrany. V prežívaní prítomnosť bolavých emócií, hnev a aktuálne aj bezmocnosť a beznádej, vyústená do sebadeštruktívneho správania (verbalizácia o suicídu) a verbálnej agresie voči okoliu (spolubývajúcim a pedagógom).

Zo správy Centra poradenstva a prevencie XXXXX vyplýva, že XXXXX je v starostlivosti Centra od 15.01.2025, kedy boli odobrané anamnestické údaje od zákonných zástupcov a bolo realizované diagnostické vyšetrenie. Spolupráca s XXXXX bola počas vyšetrenia bez výrazných ťažkostí, vyšetrenie bolo realizované pred incidentom na lyžiarskom výcviku. Záverom diagnostického vyšetrenia bolo odporúčanie vzdelávať XXXXX ako žiaka so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími

potrebami, zdravotne znevýhodneného (žiak s vývinovou poruchou učenia – ľahký stupeň disgrafie). XXXXX aktuálne rozumové schopnosti sú profilované v pásme priemeru s pomalým pracovným tempom a oslabenou krátkodobou akustickou pamäťou. Po incidente na lyžiarskom výcviku sa uskutočnilo stretnutie, na ktorom boli navrhnuté ďalšie možnosti riešenia situácie. Aktuálne je XXXXX v domácom prostredí, školu nenavštevuje, intervencie v CPP nie sú realizované, nakoľko si psychický stav XXXXX vyžaduje terapeutické intervencie s klinickým psychológom. Rodičom bolo odporúčané: intenzívne terapeutické intervencie s klinickým psychológom, možnosť na prechodné obdobie individuálneho vzdelávania s potrebou absolvovania hlavných predmetov potrebných na testovanie a prijímacie skúšky, pravidelné konzultácie s rodičmi ohľadom aktuálneho stavu a správania XXXXX v domácom prostredí, zváženie zmeny triedneho kolektívu. Zákonným zástupcom boli poskytnuté internetové zdroje na doučovanie v online priestore z matematiky a po incidente na lyžiarskom výcviku bola v XXXXX triede realizovaná sociometria na analýzu štruktúry triedy ako skupiny a jej dynamiky.

Obvinený nemá v registri trestov žiaden záznam. Nebol postihnutý za spáchanie priestupku.

Obvinenému ml. XXXXX je kladené za vinu spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu.

Uvedené ustanovenie Trestného zákona postihuje konanie páchatel'a, ktorý vedome a účelovo prezentuje verbálne vyhrážky (s poukazom na tento konkrétny prípad), ktoré adresuje konkrétnej osobe. Vyhrážanie pritom musí byť spôsobilé vzbudiť u poškodeného dôvodnú obavu, t. j. vyšší stupeň tiesnivého pocitu z toho, čím je mu vyhrážané. Otázku, či je vyhrážanie spôsobilé vzbudiť v inom dôvodnú obavu, je potrebné posúdiť so zreteľom na všetky konkrétne okolnosti prípadu. Do úvahy treba zobrať najmä povahu vyhrážky, fyzické a charakterové vlastnosti páchatel'a v porovnaní s fyzickými a charakterovými vlastnosťami poškodeného, ich vzájomný vzťah, ako sa páchatel' správal počas vyhrážania, či mal v rukách nejaké predmety, najmä zbrane a pod. Verbálny prejav treba tiež vyhodnotiť z hľadiska situácie, za ktorej osoba slová vyriekla a s prihliadnutím na jej pohnútku.

Sám obvinený vo svojej výpovedi priznal, že v daný deň na lyžiarskom výcviku povedal, že sa zabije, že si zoberie život, že vyskočí z okna a tiež priznal, že XXXXX a XXXXX povedal vo vytržení, že zabije aj ich. Bližšie slová si nepamätal, ale uviedol, že to nemyslel vážne. Vykríkol, aby zastavil ich správanie voči jeho osobe. Hneď na to mal výčitky svedomia a ospravedlnil sa im. Vyhrážky zabitím potvrdil vo svojom výsluchu aj XXXXX, ktorý ešte dodal, že obvinený uviedol, že ich v spánku podreže. XXXXX si vyhrážky moc nepamätal, ale dosvedčil, že obvinený povedal niečo v zmysle, že niekomu ublíži. XXXXX sa vyjadril, že incidentu nevenoval pozornosť. Z uvedeného možno mať za to, že výpoveďou obvineného, XXXXX a čiastočne aj XXXXX boli vyhrážky smrťou preukázané a vzhľadom na predchádzajúcu vedomosť o držbe nožov obvineným aj objektívne mohli vzbudiť dôvodnú obavu.

Podľa § 95 odsek 2 Trestného zákona prečin, ktorého znaky sú uvedené v tomto

zákone, nie je trestným činom, ak ho spáchal mladistvý a ak je jeho závažnosť malá.

Je však potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že žiaci boli ešte len druhý deň na lyžiarskom výcviku a najskôr s obvineným XXXXX nechcel bývať na izbe, z dôvodu, že smrdí (o čom mal obvinený vedomosť), potom sa mu žiaci vysmievali kvôli lyžovaniu (hoci bol zaradený do lyžiarskej skupiny s lepšími lyžiarskymi zručnosťami ako XXXXX a XXXXX), napokon ho odmietlo dievča, ktoré sa mu páčilo, navyše keď sa to rozkrítko, ostatní žiaci sa mu smiali. Sám XXXXX uviedol, že obvinený náhle vybuchol. Obvinený svoj verbálny prejav vyhodnotil tak, že len vykrikol, aby zastavil ich správanie voči jeho osobe. Z prednesených vyhrážok, pociťoval subjektívne obavu len XXXXX. Šetrením Štátnej školskej inšpekcie bolo preukázané, že obvinený bol dlhodobo v škole šikanovaný. Psychologička vyšetrením zistila u obvineného výrazný stres v interpersonálnej oblasti spojený so zážitkami agresie voči nemu, dôsledkom čoho je postupné stiahnutie sa z interpersonálnej interakcie, kedy emócie, hnev a aktuálne aj bezmocnosť a beznádej, vyústila do sebadeštrukčného správania (verbalizácia o suicídii) a verbálnej agresie voči okoliu (spolubývajúcim a pedagógom). S prihliadnutím na tieto skutočnosti možno konštatovať, že závažnosť stíhaného prečinu je malá a teda v prípade mladistvého sa nejedná o trestný čin.

Konanie obvineného by však mohlo byť posúdené ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku, prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené som rozhodla tak, ako je popísané vo výrokovej časti tohto uznesenia

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Daša Hiklová
prokurátorka